

קונטרס
אור החסידות
קאמרנא

עפ"י משנת רבינו הגה"ק עמוד עבודה והיראה רשכבה"ג
מרו רבי יצחק אייזיק יהודה יחיאל זיע"א
מקאמרנא

מעובד עפ"י ספרו אוצר החיים על חג השבועות

שבועות

יוצא לאור ע"י
מוסדות קאמרנא בארה"ק
בנשיאות כ"ק מרו אדמו"ר שליט"א
בעיה"ק ירושלים תובב"א

כל הזכויות שמורות
למוסדות קאמרנא בארה"ק
בעיה"ק ירושלים תובב"א
מערכת 'עטרת שלום'

ניתן להשיג הקונטרס
בבית מדרשינו עטרת שלום קאמרנא
רח' ארזי הבירה 48 י-ם
02-5807461

התעוררות על מעלת קדושת היום ומצות שתי הלחם

יום אחד יודע לה', היו"ט שבועות הוא יום של אחדות, ביום זה מתעלין בני ישראל אל שורש האחדות מקור אין סוף ב"ה, וכמו בעת מתן תורה הגיעו כל איש מישראל למדריגה נבואית, ואתה הראית לדעת שהאיר עליהם מדעת עליון, עד כדי התפשטות הדעת במורגש בכל האיברים, לידע ולהכיר בבהירות עצומה את עוצם אחדותו יתברך כי ה' הוא האלקים, אין עוד מלבדו, כמו"כ בכל שנה ושנה לאחר עבודת ימי הספירה, של ספירת מ"ט ימים ממחרת השבת, מאיר עלינו האור הנפלא ונעלם משער החמשים, מעלמא דחירות, באור פני מלך חיים, אשר הוא למעלה מהתפשטות והתעבות העולם הגשמי והחומרי, עלמא דפרודא, ואנו זוכין להתעצם ולהתאחד באחד האמת, הגלוי וניכר לעין כל כי בשמים ממעל ועל הארץ מתחת אין עוד, אין עוד ממש, אין דבר היוצא ונפרד מאחדותו יתברך.

ובודאי כל בר ישראל כוסף ומשתוקק לחזות בנועם ה', לטעום ולהרגיש מערבות ומתיקות האור הגדול המתגלה ומאיר בנעימות וחביבות על עמו ישראל האהובה אליו ביום נתינת התורה מתוך אהבה רבה וחמלה יתירה, ומי יתן ויפתח לבנו לידע ולהכיר מעט מזעיר עוצם מעלת יום נשגב

זה, להבין ולהשכיל עכ"פ לפי ערכינו הדל והשפל את אשר ביכולתינו ובאפשרותינו לקבל ולהשיג מהאור הגדול והנפלא הזה, ובמה יזכה נער להכין את נפשינו רוחינו ונשמתינו שנהיה כלים ראויים להכיל את האור אין סוף ב"ה המתעצם ומתאחד אתנו בכל מעשינו ודיבורנו ומחשבותינו, ולהמשיך את ההשפעות הנעלות והנשגבות המושפע עלינו ביום זה, להנחיל לנו למורשה לכל ימי חיינו, להתעלות ולהתקרב על ידם אל בוראינו בדביקות עצומה ונפלאה עד אין סוף ותכלית.

ועוד זאת ישים כל משכיל אל לבו להתבונן בעבודת היום, כי על אף שלא נתייחד היו"ט שבועות במצוה מיוחדת דוגמת פסח שנצטוינו בו באכילת מצה, וכיו"ט סוכות בנטילת לולב וישיבת סוכה, מ"מ בסדר עבודת הקרבנות נתייחד חג השבועות בקרבן מיוחד שאין כדוגמתו לא בימים כסדרן ואף לא במועדים ורגלים אחרים, כי ציוונו בוראינו ביום הזה להקריב מנחה חדשה לה', להביא שתי הלחם בעצרת. ונשתנה מנחה זו מכל המנחות שהיא באה חמץ, כמו שנאמר סלת תהיינה חמץ תאפינה בכורים לה', ובמקום שהזהירה תורה באיסור לאו, כל המנחה אשר תקריבו לה' לא תעשה חמץ, כי כל שאור וכל דבש לא תקטירו ממנו אשה לה', אעפ"כ קרבן ראשית תקריבו אותם לה', ואל המזבח לא יעלו לריח ניחוח. וכל זה אומר דרשני, ואם אמנם עתה בפשעינו שולחה אמנו ובעונותינו חרב בית מקדשינו,

ואין לנו כהן בעבודתו לקיים עבודת הקרבנות בפועל מעשה, מכל מקום בודאי הדיבור והמחשבה, המילולא והרעותא דלבא עדיין שייכים אלינו, ובקצת התבוננות על רמזי העבודה הנוגע אלינו עד כמה שקצרה דעתינו מלהשיג, נוכל להמשיך עלינו מרבוי ההשפעות שהעבודה בזה הקרבן היה ממשיך בהתגלות כבוד ה' בבית המקדש בעודו בבנינו ובהדרו, שנזכה לראות בתפארתו בב"א.

ובזוהר הקדוש פרשת תצוה (קפ"ג ע"ב) איתא דאלמלא היו שומרין ישראל ב' הסדרים של אלו הלחם לא היו נכנסים לדין לעולם, וביומא דראש השנה שהוא יום הדין, אין דנים בו אלא למי שלא נטלו המיכלא דאסוותא [הרפואה] בימי הפסח, ועזבו את אסוותא דאורייתא [רפואת התורה] בחג השבועות, ועי"ש במעלת וסגולת אלו השתי הלחם שהן ממקום גבוה עד מאוד, וכשנתן הקב"ה התורה לישראל הטעימן מתחילה מלחם עליון זה, ומתוך כך היו יודעין בני ישראל ומסתכלין בסודות התורה לילך בדרך הישר, עי"ש. ובהתבוננות קצת על הדבר מתעורר תשוקה עזה ועצומה לזכות בטעימת שתי הלחם, ועכ"פ להשתייך להאור העליון הנמשך בהקרבתם להנצל עי"ז מכל הדינים והמקטרגים, ושנוכל לזכות למאכל הרפואה, לרפואת התורה, שנוכל לדעת ולהכיר הדרך הישר להתקרב אל השי"ת ולהדבק אליו באמת ובתמים.

עוצם האור הנמשך על ידי כל עשייה ותנועה קטנה של כל איש מישראל

ולחאירך מהאור הנעלם שגילה לן רבינו הקדוש בספריו הקדושים על עוצם מעלת חג השבועות, ורוב ההשפעה הנשפע אלינו ביום זה, ראשית דבר עלינו להתבונן על המדריגות הנעלות שזכינו להגיע אליהן ע"י עבודתינו בימי הספירה, אשר ציוונו בתורתו הקדושה ע"י משה עבדך לספור ספירת העומר להתכונן על ידי מצוה זו לקבל את התורה מפי הגבורה, וראה עד היכן הדברים מגיעים, שלאחר עבודתינו בימים הללו אנו זוכים למדריגה של פנים בפנים דיבר ה' אלינו, ובודאי שפע גדול ואור אלקי נמשך אל כל אחד ואחד מישראל בימים הללו המסייע עבורו שיוכל להתקרב אל בוראינו בהתקרבות רבה ויתירה, והוא גילוי אור בתוספת עצומה יותר מההשפעה הנמשך על בני ישראל במשך כל ימות השנה, ומן הראוי לעמוד על שורש הדברים לידע ולהכיר לפי קוצר שכלינו עד היכן עבודתינו משגת, ועד כמה פועלת קיום התורה וכל פעולתינו בעשיית רצון השי"ת, אשר הוא עד אין סוף ותכלית, והוא ידיעה והכרה נחוצה לכל עבודתינו ופעולתינו בימי חיינו עלי תבל.

אבל אמיתות הענין הוא מיסודות שגילה לן מרן האר"י חי והבעש"ט הק' נבג"מ, כי בכל עבודה ופעולה קטנה שעושה

כל איש מישראל, יהא מי שהוא, ובאיזה עבודה שהיא, הנעשה עבור כבוד שמו יתברך, הרי הוא ממשיך אור וחיות חדש מאור אין סוף ב"ה ממש ואור זה נמשך למטה עד עולמות התחתונים, ונמשך גילוי אור אלקותו בתחתונים, ומקדש ומאחד בזה את הנבראים התחתונים אל מקורם ושרשם העליון, והדברים נפלאים ונוראים אשר קצרה בינת אנוש מלהשיגם, ואין לך עשיה ותנועה קטנה שיעשה האדם שלא ינענע בהם העולמות העליונים, אם יעשנה למען רבוי כבוד אלקות.

וזאת כאשר גילו לן מסודותיהם הקדושים כי בעולם האצילות שהאציל המאציל העליון להמשיך ע"י אור הא"ם בעולמות התחתונים, נמצא חמשה פרצופים קדושים עליונים, אחד קדוש ומעולה מחבירו, זה על גבי זה הן עומדין, אריך אנפין, אבא, אמא, זעיר אנפין, נוקבא קדישא, והם אור עשר ספירות קדושות שבכללות עולם האצילות שהאציל הבורא לצורך בריאת ויצירת עולמות התחתונים, כי פרצוף אריך הוא אור הכתר של כללות עולם האצילות, ופרצופי אבא ואמא הן אור חכמה ובינה שבכללות עולם האצילות, והזעיר אנפין ונוק' הן אור הו' קצוות חסד גבורה תפארת, נצח הוד יסוד, ומדת המלכות שבעולם האצילות, וכל האור והשפע הנמשך לתחתונים הכל נמשך דרך אותן החמשה פרצופים, והאור א"ם ב"ה מתצמצם בצמצום אחר צמצום, ומתלבש בפרצופים האלו עד כדי שיהיו העולמות התחתונים מסוגלין

לסבול ולקבל בתוכם האור העליון, וראשית האצילות הוא פרצוף האריך, וממנו נמשך ונתלבש תוך פרצופי אבא ואמא, וממנו נמשך אל הז"א ונו"ק, וממנה נמשך אל הבריאה ואח"כ אל היצירה ואח"כ אל העשיה ואל כל חיילי המלכות העליונה, ונמשך החיות האלקי אל עולם התחתון, להאיר בו ניצוץ האלקי, להכיר ולידע כי אין כה' אלקינו בכל הארץ.

אמנם ראוי לנו לידע כי כל עוד שלא הגיע העולם לשלימותו ותיקונו הנכון, גם הפרצופים העליונים עדיין אינם שלמים וגדלים בכל קומתם, כי כאשר יהא התיקון השלם, אז יהא כל פרצוף מהה' פרצופים האלו שלמים בקומתם בכל העשר ספירות, וכל פרצוף ופרצוף יהא קומה שלמה של עשר ספירות, והשלימות של כל עולם ושל כל פרצוף הוא בהיות בו כל הי' ספירות חב"ד חג"ת נהי"ם, אבל בהיותן עדיין טרם תיקונם חסר להם שלימות קומתם, ופרצוף ז"א אינו אלא של ז' ספירות התחתונות, חג"ת נהי"ם, וחסר לו הג' ספירות העליונות, חכמה בינה דעת, שהן מוחין דז"א, [כי הז' ספירות התחתונות הן מאירות בדרך מדה, אבל הג"ר הן אור המוחין, אשר דרכן נמשך האור לכל הז' ספירות התחתונות דוגמת מוח האדם התחתון אשר דרכו נמשך חיות הנשמה לכל מדותיו הרוחניים ואבריו הגשמיים], וכל עוד שעדיין לא נשלמו ונגדלו קומת הז"א בשלימותו בכל קומתו, האור הנמשך בתחתונים הוא בהשפעה מצומצת ועדיין יש כח בקליפות ליאחו באור הקדושה הנמשך ממנו, וזהו סיבת

היותינו בגלות נכנעים תחת עול הגליות, כי יש כח לסט"א וחיליה דלהון לינק מאותו האור הנמשך ממקור הקדושה, ובכך לשעבד אותנו, ולמנוע אותנו מלעבוד עבודת יוצרינו ית"ש כראוי.

אבל אנחנו עמו בית ישראל ע"י קיום התורה והמצוות, ועשיית רצון השי"ת בכל פעולתינו ותנועתינו, אנו מבררין את הניצוצין הקדושין האחוזין בידי הקלי', ומעלין אותן לריח ניחוח לבורא ית"ש, ובכל עשיה קטנה כמו שהיא הרי הוא גורם ומעלה תענוג ונחת רוח עצום לבוראינו ויוצרינו, והתענוג והנח"ר הזה נוגע למעלה למעלה עד האין סוף ב"ה, ומתעורר להמשיך נגדו אור חדש ותוספת אור שעדיין לא היה מעת בריאת העולם, לעולמות התחתונים, ונמשך אור חדש זה מדריגה אחר מדריגה, וממנו נעשה אור המוחין לז"א, כי פרצופי אבא ואמא שהן אור החכמה ובינה ממשיכין לו מוחין חדשים ומגדלים קומתו ופרצופו, וכל עשיה ועשיה מצטרף ומתאחד אחד למשנהו, ובכל יום ויום ע"י פרטי העבודה שבאותו יום, נתגדל ונשלם קומת הז"א המשתייך לאותו יום, וכל אחד ואחד מישראל בונה פרצוף פרטי השייך לשורש נשמתו ומצטרף אל קומת הז"א הכללי השייך לכל נשמת ישראל, והוא לימוד גדול ורחב איך מצטרף כל קומה למשנהו ומצטרף לפרצוף אחד כללי.

ועכ"פ זהו תכלית ויסוד הענין, שע"י כל עשיה ועשיה שעושה בר ישראל למען כבוד שמו יתברך ויתעלה הוא

ממשיך אור חדש ונעלם מאור אין סוף, וזה האור נעשה מוחין חדשים עבור הז"א ע"י פרצופי אבא ואמא, שהן מומשיכין הטיפה משלהם לעשית המוחין עבור הז"א, וכאשר נתגדל קומת הז"א בכל שלימותו נמשך אור חדש בגילוי רב לעולמות התחתונים שאין לסט"א וחילה דיליה כח לינק מהם, וממשיך שפע קדושה לכל העולמות, והוא מסייע גדול לעבודת השי"ת, לסלק כל המניעים והמסיתים אותנו מעבודתו, ולהאיר בבהירות כי אין עוד מלבדו, ואין דבר המונע מלעבדו בלבב שלם.

ועתה, עמוד נא והתבונן, כי כל אלה גילה לן מרן האר"י חי, והמשיך אלינו אור שבעת הימים הבעש"ט הק', ורבינו הקדוש בספריו הקדושים ביארם ופירטם בכמה אופנים ודרכים, והדברים נפלאים ונוראים עד היכן כח עבודת הקרוין מחומר משגת, וע"כ שיתף הקב"ה ביצירת האדם הנברא כוחות מכל העליונים ותחתונים, כדי שיהא בכח עבודתו בתחתונים להמשיך אור חדש מאור א"ס ב"ה לכל הנבראים והיצורים העליונים והתחתונים, ואילו נתפקח עינינו לראות האור החדש הנמשך בכל מצוה ומצוה היינו מתלהטים ומתלהבים לקיום רצון ומצות בוראינו ללא הפסק רגע, כי בכל תנועה קטנה כאשר היא למען שמו יתברך נמשך על ידינו מוחין חדשים לז"א, ואם קומת ז"א היתה עומדת עד עתה מלמטה מפרצופי אבא ואמא, הנה עתה בהמשכת המוחין מאבא ואמא אור החב"ד אל הז"א, נתגדל ונתעלה

קומת ז"א למקום פרצופי אבא ואמא, והאבא ואמא נמשכין ומתלבשין בפרצוף הז"א ונעשית כל קומת הז"א שלימה בעשר ספירות מתוקנות ושלימות, וכל זה נעשית בכל עבודה ועשייה בכל ימות השנה.

המדריגות הנעלות שזכינו להתעלות על ידי קיום מצות הספירה ועבודתינו בימים האלו

אבל בימי הספירה שונה הדבר ומעולה הרבה יותר מכל השנה, וציוה לנו בתורתו הקדושה, וספרתם לכם ממחרת השבת, מיום הביאכם את עומר התנופה שבע שבתות תמימות תהיינה, עד ממחרת השבת השביעית תספרו חמשים יום, כי אם אמנם עבודתינו בכל ימות השנה בכל יום ויום היא לגדל ולהשלים קומת הז"א הפרטי השייך לאותו יום, הרי שבימי הספירה אנו משלימין ומגדלין קומת ז"א בפרצופו הכללי בקומה שלימה בכל עשר ספירותיו, ולזה אנו סופרין המ"ט יום הללו, להמשיך האור המוחין למדות וספירות הז"א משער החמישים, ובכל יום ויום ונמשך אור משורש אחד משער החמישים אל פרטיות הספירה המתפשט בז"א, וכך גדל קומת הז"א בכל ימי הספירה עד יום החמישים.

"וכשנשלם ימי עומר נשלם יום חמשים ממה ששייך מהארה שלו למטה, וביום חמשים נתגלה עצמות הארת

הנקודה בחינות 'כתר' מאורו הגדול, ונעשה מקוה טהרה, ונעשה הזיוג בעוצם בהירות, שעולין כל המדריגות לבחינות תטהרו דכתר", עד כאן לשון קדשו של רבינו, ועוד בהמשך דבריו הקדושים, "כי לכן לא נאמר במוסף שבועות 'תמימים', כי תמימים בסוד חסדים וגבורות כשנתייחדין מכל התפרדות ונעשין אחד שייך ביה תמימים, אבל במקום אחדות מקור אין סוף שנובע תמיד האחדות, לית שמאליה ביה לא שייך תמימות", עד כאן לשון קדשו. וההבנה בדבריו הקדושים לפי קוצר השגתינו, כי לאחר שנגדלו קומת הז"א עד קומת אבא ואמא במשך ימי הספירה, והם ממשיכין לז"א מאור המוחין, ונשלם קומתו בכל עשר ספירותיו, הרי מעתה ממשיך אור הכתר מפרצוף אריך, שהוא אור ה'כתר' אל פרצוף הז"א.

ונתגלה עצמות הארת הנקודה בחינות "כתר" מאורו הגדול, ונמשך האור הגדול והנעלם הזה אל פרצוף ז"א, ונמשך אליו אור הכתר, ונרמז בכתר טהרת המקוה, כי תטהר"ו גי' כת"ר, כי מקור הטהרה נמשך מאור הכתר, לפני ה' תטהרו, שנתעלה פרצוף ז"א ונתגלה אליו אור הכתר, ולכן בליל שבועות לפנות בוקר בקדרותא דצפרא, אנו טובלין במקוה טהרה, להמשיך אלינו אור הכתר, ונעשה הזיווג בעוצם בהירות, ואם בהיות הז"א עדיין עומד בקומת פרצופי אבא ואמא שהן חכמה ובינה שורש החסדים וגבורות, שייך העבודה ליחד כל התפרדות, ולעשותן אחד

'תמימים', אבל במקום אחדות, שהוא אור הכתר מקור אין סוף ב"ה לית שמאליה ביה, והוא אור קדוש ונעלם, הנמשך מרצון העליון שכולו חסדים ואחדות גמור.

ובודאי כל איש משכיל ודורש את ה' לא יתן שנת לעיניו ותנומה לעפעפיו, דהא לאו בכל יומא מתרחש ניסא, להמשיך עלינו אור גדול ונעלם מאור הכתר, להאיר אלינו מאור האריך, ואם כי קצרה בינתינו להשיג ולהשכיל באפס קצהו של האור הנעלם והנפלא הזה במהותו ואיכותו, ודי לנו במה שגילה לנו רבינו במשנתו הטהורה, כי אם בכל ימות השנה הבחירה לאנוש לבחור בטוב ולמאוס ברע, ושני צדדים לפניו, והיצר מסית ומפתה לרע, ועבודת האדם להגביר הימין על השמאל לכלול ולהמתיק הגבורות בחסדים, ולאחד הכל לאחדות האמת בבחינת 'תמימים' יהי לבי תמים, הרי ביום השבועות מאיר האור הכתר גילוי האור בבהירות עצומה דלית ביה שמאליה, הכל ברור ללא ב' צדדים, ללא ספיקות ונסיונות, ופתוחים לפניו עליונים ותחתונים ורואה בבהירות שהקב"ה יחידי, ונמשך אור גדול זה עד העולמות התחתונים, עד היציר התחתון למען יעבוד את בוראו בהשגה נעלית ומרוממת.

והוא נס גדול עד מאוד למעלה מכל דרכי הטבע, כי שאל נא לימים ראשונים אשר היו לפניך הנהיה כדבר הגדול הזה או הנשמע כמוהו, השמע עם קול אלקים מדבר מתוך האש

כאשר שמעת אתה ויחי, וכן נשנה הדבר וחוזר על עצמו בכל שנה ושנה, בהמשכת והתגלות אור קדוש ונעלם אור הכתר האחדות האמיתית אל היצורים והנבראים התחתונים המלובשים בלבוש גשמי וחומרי ומשוקעים בעולם הטבעי, ואיך יתחבר אור רוחני זך ומזוכך עד למאוד אל עצמות החומריות, פלאי פלאים, מפליא לעשות, וכל שרגליו ורגלי אבותיו עמדו על הר סיני, מתקדש ומטהר ומזכך נפשו ורוחו ונשמתו להכינם להיותם ראויים ומוכנים לקבל האור הנפלא והגדול הזה.

התבוננות על עוצם בהירות האור העליון המתגלה ומאיר ביום זה

ונשכיל עוד מעט על עוצם בהירות האור העליון המתגלה ומאיר ביום זה, כי למעלה מעולם האצילות הוא אדם קדמון, והוא ראשית הגילוי אור אין סוף ב"ה שהמשיך הבורא ב"ה דרך קו אל תוך הצמצום שצמצם מאורו הא"ם בכדי שיוכל להתהוות ממנו כל העולמות הנאצלים והנבראים והיצורים והנעשים, דלאחר שצמצם מקום חלל ופנוי המשיך הקו האור אין סוף ב"ה במדה ובמשוער לפי מה שיוכלו העולמות לסבלו ולהתקיים על ידו, והקו הזה נתלבש באדם קדמון, והוא פרצוף קדוש עליון איהו ולבושוהי וגרמוהי חד אשר לא ניתן

לפה לדבר ואוזן לשמוע, ובמופלא ממך אל תדרוש, ומאותו אור של אדם קדמון נמשך האור אל עולם האצילות, שהוא עולם הראשון שהאציל המאציל לצורך בריאת ויצירת עולמות התחתונים. וכדרך סדר ההמשכה מעולם לעולם ומספירה לספירה, שהמדה התחתונה מהעולם העליון מתלבש בהמדה העליונה אשר בעולם שלמטה ממנו, והמדה התחתונה היא מדת המלכות עניה ודלה לית לה מגרמה כלום אלא שמקבלת אורה מהז"א מהספירות העליונות ממנה, והיא מתלבשת בהמדה העליונה בעולם שלמטה ממנה, והוא ספירת הכתר האור המאיר ומקיף מעל עצמות העולם, וכך נמשך האור העליון לעולם שלמטה ממנו.

ולכן כאשר נמשך האור העליון מפרצוף אדם קדמון קומה שלימה בכל פרטיו ותיקונו אל עולם האצילות, הרי הוא נמשך דרך מדת המלכות דאדם קדמון המתלבש בספירת הכתר דאצילות והוא פרצוף אריך דכללות האצילות, ואור זה הממוצע ומתלבש בפרצוף אריך, נקרא 'עתיק' והוא טמיר מכל טמירין, עילאה מכל עילאין, ללא תפיסה והשגה כלל וכלל, עמוק עמוק מי ימצאנו, וגם פרצוף עתיק אינו מתלבש בכל ספירותיו אל תוך פרצוף אריך, כי ג' ראשונות דיליה עולין למעלה מניה, והוא רישא דלא אתיידע, ורק הז' ספירותיו התחתונות חג"ת נהי"ם הם מתלבשין ומאירין תוך פרצוף אריך.

הבה ונחזיק טובה לרבתינו הקדושים והטהורים מצוקי ארץ, אשר בעודם בגופם עלי אדמות כסולם מוצב ארצה היו דבוקים ומאוחדים באור העליון וראשם מגיע השמימה, והיו שערי שמים פתוחים לפניהם ונתגלה להם במראות האלקים כל סדר השתלשלות הנבראים עד היציר התחתון, ובחסד עליון המשיכו והאירו לעינינו קצת מהתנוצצות העליון שנוכל לפי מיעוט שכלינו וקוצר השגתינו להשתייך לאותו אור עליון גנוז ונעלם המתגלה לעמו ישראל ביום השבועות, יום האחדות, יום אשר נתן לפני בני ישראל את תורתו הקדושה, החמדה הגנוזה, אנא נפשי כתבית יהבית, אורייתא וקוב"ה וישראל חד, מסר עצמו אלינו, כי אור התורה נמשך ממקור גבוה ועליון עד מאוד, ורבינו הקדוש גילה ברמזיו על מקורו הקדוש והנעלם והגבוה עד מאוד.

והא לך לשון קדשו של רבינו מועתק מתוך דברי מרן האר"י הקדוש, "השערות הם אותיות הנכתבות בדיו על החיוורתא, ומן השערות יונק זעיר אנפין שלא יתבטל מרוב אור, ומחיוורתא ירתין צדיקיא תיו עלמין דכסופין וכו' והם נמשכין מצד ב' אזנים וב' עינים שמתלבש בהם נצח והוד דעתיק, עמר נקי", עכ"ל. הדברים מאירים ובהירים ללא שיהא לנו שייכות והשגה קצת בהם, ואעפ"כ נשתדל בס"ד לקרבם ככל האפשר אל שכלנו הדל.

ויובן על פי מה שהקדמנו לך כי ביום השבועות מתגדל קומת ז"א עד פרצוף אריך, כמו"כ עלינו לדעת כי לא רק קומת ז"א מתגדל ומתעלה, אלא גם קומת אבא ואמא מתגדל ועולה, וכאשר קומת ז"א מתגדל למקום שהיה שם אבא ואמא בתחילה, גם קומת אבא ואמא גדלים בקומתם, ואילו עד הנה היו בבחינת ז' ספירות תחתונות, עתה נשלם להם ג' ראשונות שהם אור המוחין הנמשך עבורם מפרצוף אריך העומד למעלה מהם, ומתגדל ועולה קומתם אל פרצוף אריך, וכן פרצוף אריך מתגדל ועולה, וכן כל פרצוף ופרצוף וכל ספירה וספירה מתגדל ועולה זה למעלה מזה עד מקור האור אין סוף ב"ה, ובכל מצוה ומצוה כאשר נמשך אור חדש ומוחין חדשים אל פרצוף ז"א, כמו"כ נמשך אל כל העולמות וספירות העליונות אורות ומוחין חדשים ממקור העליון אין סוף ב"ה, ובהג השבועות אשר גדל ועולה קומת ז"א עד פרצוף אריך כן גדלה קומת האריך והאבא ואמא למעלה למעלה ונשלם קומתם באור הכתר הפרטי השייך להם, ולכל אחד ואחד נמשך האור המוחין מהעולם ופרצוף העליון העומד למעלה ממנו.

ונמצא כי בהתבוננות על עוצם מעלת קדושת היום אשר שמענו ונדעם דגדל ועולה קומת ז"א אל מקום פרצוף אריך, לא זו בלבד שנשלם קומתו ופרצופו באור שלם ומזוכך עד מאוד באור הכתר, אלא גם נמשך אליו אור מופלא ונעלם מאור הכתר פרצוף האריך המושלם והמתוקן בכל מיני

שלימות, כי גם האריך עלה ונתעלה ביום הגדול הזה, יום התגלות הבורא לברואיו, ומאותו שורש ומקור גבוה ונעלם נמשך ההארת הכתר אל הז"א, ולא עוד אלא כל שלימות ועלית הז"א אל פרצוף האריך ביום הזה, הוא מכח האור האריך שנמשך אל הז"א מאותו מקום גבוה ונעלם, כי לא יתכן עליה ושלימות אל הז"א לעלות ולעמוד בקומת פרצוף האריך כי אם כאשר נמשך אליו האור הגדול מפרצוף אריך, שעיי"ז נתוסף לו אור קדוש, אור מקיף, אור נעלם, וממילא נתעלה הז"א למקום פרצוף אריך, מקום האחדות מקור אין סוף. ומה לנו לדבר מענינים גבוהים כאלו, אלא שנדע ונכיר על ידי זה התעלות בני ישראל ועוצם מעלת מדריגתו ביום קדוש זה, כי כנסת ישראל מתעלית עמה, וכתר אחד לשתיהן, אשרי העם שככה לו.

ואל יתפתה האדם לחשוב מה יום מיומיים, ועל מה כל הרעש הזה, ומדוע ארץ רעשה, אף שמים נטפו, מפני אלקים זה סיני, מפני אלקים אלקי ישראל, כי ביום גדול והנורא יום קבלת התורה נתעלו עם בני ישראל וכל קומתם עד מקור האחדות, אל מקום האריך, ונמשך אליהם אור הכתר ממקום טמיר ונעלם, מפרצוף האריך הגדול ונשלם למעלה למעלה, ובתוך פרצוף האריך מתלבש אור העתיק, עצמותו ואחדותו, 'אנא נפשי', והאיר אל הז"א בגילוי עצום ונורא. ואיך לא ירעדו וירגזו כל יושבי תבל, ויחילו מוסדות הארץ, מפני ה' כי בא, אל עמו החביבה והאהובה אליו בחמלה רבה ויתירה.

מקור ושורש אור העליון שממנו נמשך אור התורה לבני ישראל

ונשכיל עוד מעט על הדבר לידע מקור שורש אור העליון אשר ממנו נמשך אור התורה, שני לוחות הברית, אל בני ישראל, ונקדים תחילה סדר התלבשות פרצוף עתיק בתוך פרצוף אריך, כאשר סדרם המלאך האלקי האר"י ז"ל, והעתיקים בקוצר דברים רבינו הקדוש, והנה הג' ראשונות אורן רב ועצום ואין יכולין להתלבש בפרצוף אריך, ורק הז' ספירות התחתונות דעתיק הוא דמתלבש בפרצוף אריך, והא לך סדרן מלמעלה למטה, חסד דעתיק בגולגלתא דאריך, הנקרא רישא חוורא, גבורה דעתיק במוחא פתימאה דאריך, תפארת דעתיק בקרומא דאירא דאריך, נצח והוד דעתיק יש להם ב' בחינות, א' מה שמתלבש בב' אזנים דאריך, ושם האורות סתומין, ואינם יוצאים ומתגלים שם, ב' מה שמתלבש בב' עינים דאריך, יסוד דעתיק מתלבש במצח דאריך, ומלכות דעתיק בחוטם דאריך, והדברים ערוכים ומבוארים באריכות בכתבי האריז"ל, אמנם עיקר דברינו בזה להוציא וללמוד מהם את הדברים הנוגעים לעניננו.

והנה הנצח והוד דעתיק כאשר הוא מתלבש בב' אזנים כנ"ל ואורן סתומין, ומטבע האור להאיר, וכשאינן יכולין להאיר במקומן הרי הם חוזרין ועולין לשורשן בסוד אור חוזר

ממטה למעלה עד רישא דגלגלתא רישא חיוורא, ויוצאין מלמעלה על הגלגלתא, ואז ההארות ההם יוצאין ונעשין נימין ושערות כדמיון צורת ווין, ומכאן אלו השערות והנימין נתהוו ב' בחינות ברישא עילאה בגולגלתא דאריך, החוורתא, והשערות, השערות זה בחינת כתיבת האותיות עצמן, והחוורתא זה בחינת הקלף והנייר הלבן הסובל הכתב עליו.

ובזה נפתח עבורנו פתח כחודו של מחט להבין קצת אמרי קודש, אשר רימוז רבינו בלשונו הנ"ל, "דהשערות הם אותיות הנכתבות בדיו, על החיוורתא", ויובן ג"כ דברי הזוהר הקדוש בהקדמת הזוהר דף י"א ע"ב, דתרי לוחי אבנין הם נצח והוד. והדברים בהירים ומאירים, דכונת מאמר הזוה"ק הוא לאלו הנצח והוד דעתיק המתלבשים בב' אזנים וב' עינים וחוזרים בסוד אור חוזר אחר הבירור מבורר מכל סיג, ויוצאין ומתגלין מעל הגולגלתא והם נעשין בבחינת שערות וחיוורתא שהם האותיות והקלף, ובשעה שנתעורר הרצון העליון לתת את תורתו הקדושה אל בני ישראל, צבי ואתרעי בן ומסר לן אורייתא, מרוב חביבות וידיות, את קולו שמענו מתוך האש, אש שחורה ע"ג אש לבנה, אותיות כתובות וחקוקות ע"ג לוחות אבנים, מעשה אלקים, עצם אלקות, מסר לנו לחלקינו להמשיך אותו אור העליון השערות והחיוורתא האלו, אור קדוש ונעלם, טמיר מכל טמירין, אל תוך נשמתינו, ובכל שעה ורגע שהאדם זוכה להתדבק באור התורה, הרי הוא מתעצם ומתאחד באותו אור עליון מפרצוף

עתיק, עתיקא דכל עתיקין, עצם האלקות, אור אין סוף ב"ה, ונמשך אליו אור מקיף ממקור ושורש העליון ללא השגה ותפיסה כלל, ברוך אלקינו שבראנו לכבודו ונתן לנו תורת אמת, וחיי עולם נטע בתוכינו, וכי יש לך מתנה גדולה מזו חביבים ישראל שנתן להם כלי חמדה, כך נדבק ויעלוז לבנו.

ודע לך עוד, כי לא זו בלבד שנמשך האור התורה מספירת הנצח והוד דעתיק, אלא מוסיפין בהם עוד ההארה מכתר דאריך רישא חיוורתא, בעת עוברן דרך הגולגלתא הרישא חיוורא דהוא כתר דאריך, אור הכתר מאיר בהם, ואלו השערות והחיוורתא היוצאין מעל גולגלתא דאריך, מאיר בהם אותו אור הכתר, ובכל עבודתינו בימי הספירה אנו מבררין הבירורין של נצח והוד שיוכל לחזור למעלה באור חוזר, ומהנצח והוד כשהם מתלבשין בב' אזנים נעשה מהם תיקון לאריך הנקרא עמר נקי, וע"י הקרבת עומר שעורים ומצות ספירת העומר ועבודתינו בימים הנשגבים דספירת העומר אנו מתקנין את כל אשר נצרך לתקן, ונתברר על ידינו הבירורים הנצרכים לתיקון העמר נקי עמ"ר מלשון עומר, והוא עולה באור חוזר עד רישא חיוורא, אור הכתר דאריך, ומהם נעשין בחינת השערות והחיוורתא, שני לוחות הברית שנמסרו לבני ישראל, ויובן לשון קדשו הנ"ל דאלו השערות 'נמשכין מצד ב' אזנים וב' עינים שמתלבש בהם נצח והוד דעתיק, עמר נקי'.

וללא תפיסה והשגה בספירות העליונות והגבוהות, בפרצופי עתיק ואריך, גם עצם ההכרה עד היכן שורש הדברים מגיע, מעורר תשוקה עזה ועצומה לקבל האור הגדול והנעלם הזה, לקבל אור התורה, מי פתי לא ישכיל על הדבר לקבל בחשק ובחפץ רב את התורה הקדושה, לוחות הברית, הנמשך אלינו ומאיר בקרבינו מאור קדוש גבוה ועליון, למעלה מכל השגותינו, ובשמחה רבה ישמח בחלקו על אשר הנחיל לנו תורתו למורשה, להמשיך אותו ההארה רבה ועצומה, מכתר דאריך, שורש השרשים, רצון העליון, מתוקן ומבורר מכל סיג ופגם, אלינו עמו ישראל, כי ביום הזה לא זו בלבד שאור הכתר דאריך מתגלה ומאיר אלינו, אלא הארת העתיק המתלבש באריך הוא המאיר בקרבנו, והוא מקור האחדות, שבני ישראל מתאחדין מתדבקין ביום הזה אל שורש האחדות, דלית בה שמאליה, כולו חסדים רחמים גמורים ללא דין כלל.

ההארה הנמשכת אלינו

בהקרבת שתי הלחם

ועוד מעט אדבר בו, לפקוח עיני עורים, להשכיל קצת על הדבר, לרוות את לבנו הצמא עד כמה גודל אור העצום הזה המאיר בנתינת התורה לבני ישראל, הוא מסייע עצום

לעבודתינו עלי אדמות, וכל בר ישראל באיזה דרגה ובהינה שהוא נמצא, יכול להתעלות ולהתרומם ביום הנכסף ללבנו, ולבער כל המעיקים ומסיתים אותנו מעבודתו ית"ש, והא לך לשון קדשו של רבינו, "ודע כי סוד לחם חמין, כי בשבועות נמתק הרע דיצר הרע, ונעשה רע, כי עולין עד מצח הרצון ותמן אתכפין כל הגבורות ואדרבה הם סיוע גדול לחמימות היחוד והתפלה", עכ"ל הטהור והקדוש. והאש מתנוצץ בדבריו הקדושים להלהיב בו נשמת ישראל, כי בשבועות נמתק הרע דיצר הרע, והאדם מקבל סיוע גדול לחמימות התורה והתפלה, וכדברים האלה חזר רבינו ושנן על פרקו כמה וכמה פעמים, ובמקום אחר פירש ביתר אריכות, "אבל בשבועות יום קבלת התורה בא שתי לחם מחמין, להורות שעל ידי התורה יכולין להמתיק דיני הנחש ולעשות מיצר הרע יצר טוב, שכל כוחותיו יהיה קדוש מסייע לעבודת האל ב"ה וב"ש".

הנה להבין תכלית המכוון, ואיך יתכן להפוך היצר הרע ליצר טוב, ואדרבה היצר הרע יסייעהו לעבודת בוראו, האמת הוא כי בספרי רבינו הקדוש האריך והרחיב הדיבור בזה בהרבה מקומות, והוא אחד מהיסודות העצומים שחזר ושנן ע"ז רבינו לגלות קבל כל בר ישראל השואף ומשתוקק להתעלות בדרכי העבודה, שאל יתדמה אף לרגע קט שיש מונעים אשר ביכולתם למנעו מלעבוד את בוראו, ואין מציאות כזו בעולם כלל וכלל, ואדרבה הם עצמם יסייעוהו

לעבדו בלבב שלם בכל לבבו נפשו ומאודו, והוא חיזוק גדול ורב.

ונעתיק לזה אחד מהמקומות שהרחיב רבינו על זה הענין, וז"ל כי העין הדעת הציו העליון טוב וחציו התחתון רע, והנה האדם אם הוא זוכה לוקח הציו העליון מלאך טוב עזר, וכופה את הרע שמהציו ולמטה עד שנעשה כולו מלאך טוב, ויצה"ר הוא מן הגבורות דעין הדעת אם זכה עזר, מתלהט בתפלה ובחדוותא דשמעתתא, לא זכה לוקח הציו התחתון רע ונעשה שד מתלהט ביצרו הרע בניאוף ובכל עבירות רח"ל עד שנעשה כולו שד, והיצר הרע נקרא אשה, אך יש אשה אחרת מצד פנימיות יצר הרע דקדושה ציר נאמן שאין בו רע ושקר כלל, נקודת יחדות ציון הפנימי וכו' ושם לא נגע הנחש בחטא אדם הראשון, והוא עין הדעת שכולו טוב בחינות אלהות ואצילות נקודה הנעלמות, יהדות שיש בכל נפש ישראל שעל ידו נצלב ונשרף על קדושת השם, ונקודה זאת ציר נאמן אף שהוא מן הגבורות וכו' נקרא יצר הטוב ואין בו רע כלל, והוא הוא החמין והשאר שבשתי הלחם של שבועות, שנתבטל כל בחינות אשה בשבועות, ונשאר חמין ויצר הרע הטוב של אשה הפנימיות, נקודת יהדות שיש ויוצלב על קדושת שמו יתברך, ואף שהוא חמין גבורות נקרא יצר הטוב אשה הפנימיות, גאווה דקדושה, זמרו ה' כי גאות עשה, ויגבה לבו בדרכי ה' על ידי אשה הפנימיות הזו, עכ"ד.

עם למדינו שורות אלו, נתגלה לן אור גדול ובהיר, המנציץ וחודר לתוך עומק לבנו, ומלמד אותנו אור חדש במשמעותו של היצר הרע, כי לאו בהכרח שהיצר הרע יפתה את לבנו לסור מדרך התורה, ואדרבה הרבה תועלת יש לכל החפץ לעבוד את ה' הנמשך אליו מהיצר הרע, והוא ההתלהבות והחמימות בתורה ותפלה, והגבהות הלב בדרכי ה' הנחוצה לכל המתעלה בעבודת יוצרו, הכל נמשך אליו ע"י היצר הרע ששורשו מן חמץ גבורות שבעץ הדעת, אמנם מי הוא הקובע המשמעות של היצר הרע, אם יהא לו לעזר ומסייע או אדרבה רח"ל להיפך, ה"ז תלוי בהחלטת האדם בעצמו, ובידו הדבר, וזהו המתנה הנפלאה שאנו זוכין לקבל ביום הגדול הזה בעת הקרב השתי הלחם לתנופה לפני ה', אנו מבררין החלק הטוב שביצר הרע, ומסלקים ומכריתים כל כוחות הרע, וממשיך ממנו אור וסיוע נעלה לעבודת יוצרו וקונו, שנוכל לעבדו בכל לבבנו ביצר טוב וביצר הרע.

והאי יומא הוא דקגרים, כי לאו בכל יום ויום ביכולתינו לעשות כן, והזהירה תורה כל המנחה אשר תקריבו לה' לא תעשה חמץ, כי בכל השנה כולה, אין ביכולתינו לבער ולשרש את כל תוקף הרע שיתבטל לגמרי ויהא רק מסייע ועוזר לעבודת השי"ת, כי איזה שמץ של רע עדיין נדבק בו משורש חטאו של אדם הראשון אשר מוכרח עבורנו להתגבר עליו ולנצחו, אבל ביום הגדול הזה, מאיר אור עצום ונורא המבטל ומכרית הרע בשורשו, ולית ביה שמאליה כלל, ונעשה כל

כוחותיו מסייע לעבודת הקל ית"ש ויתעלה, ולכן אנו מקריבין את השתי הלחם לקרבן תנופה לה', וגם עתה כאשר מפני חטאינו גלינו מארצינו ונתרחקנו מעל אדמתינו ואין אנחנו יכולים להקריב קרבן ה' במועדו, מ"מ ביכלתנו להמשיך עלינו עב"פ איזה הארה מלמעלה אשר יכרית ויבטל כל הרע בשורשו, כאשר נקבל עלינו אור התורה, אשר מאור העליון הזה, מאור הכתר שבאריך שבו מתלבש החסד שבעתיק הרי מתבטל כל תוקף היצר הרע, וע"י התורה הקדושה הנכתבת באש שחורה שערות שחורות ע"ג אש לבנה אשה דחיוורתא, אלו הם האותיות היוצאין מנצח והוד העמר נקי, הרי הוא שורף ומכלה כל הרע בשורשו, ומקבל סיוע ועזר גדול לכל השנה כולה.

הארת היום הגדול הנכסף ללבנו הנמשך אלינו על כל השנה כולה

עוד נעמיק להתבונן קצת עד כמה האור התורה הנמשך אלינו ביום הגדול הזה, הוא מסייע גדול לעבודתינו במשך כל ימות השנה, ודע לך כי כאשר הנצח והוד תחילה מתלבשים בב' אזניים ושם אורן סתומין, הרי הם מתקבצים במצח דאריך, אשר שם מתלבש היסוד דעתיק כנ"ל, ושם מתגלה התיקון דרעוא דרעוין, והוא מצח הרצון, שמתגלה בו עת רצון, והארה יוצאת מיסוד דעתיק ובוקע מצח דאריך, ויוצא הארה עד מצח דז"א ומאיר במצחא דיליה, ואז מתבטלין כל

הדינין שבמצח דז"א, ונמתקין בו כל הדינים ומתכפין כל הסט"א וחיליהון דילהון, וכאשר כתב רבינו בלשונו הקדוש, 'כי עולין עד מצח הרצון, ותמן אתכפין כל הגבורות', וזה קאי על האורות דנצח והוד דעתיק, אשר הם מתקבצין ובוקעים במצח דאריך, ונעשה התיקון דרעוא דרעוין עת רצון, ולכן מקריבין לחם חמין, גבורות קדושות, כמנין לח"ם חמ"ץ אשר עולה כמס' גבור"ה, כי בחג השבועות מתעלה הז"א עד פרצוף אריך ונמשך אליו הארה מאור הכתר, ושער רישיה כעמר נקי, סוד מצח הרצון, ומהספירות דנצח והוד נמשך העת רצון במצח דז"א.

ועתה שמעו נא אל דבריו הקדושים, לא לתת ליום גדול וקדוש הזה לעבור בבטלה, עורו והתעוררו, כי אתערותא דלעילא התעורר להמשיך ולהריק עליכם שפע רב ועצום, אור קדוש ונעלם, להכרית כל הרע ולבטלם, להאיר עליכם מתיקון המצח, רעוא דרעוין, רצון הרצונות, פנימיות הרצון, הבה נגלה את עומק רצונינו האמיתי, אשר רצוננו לראות את מלכינו, רצונינו לעבוד את בוראינו, נבטל כל הרצונות הזרים, ונקבע לעצמינו לעשות אך ורק רצון אבינו שבשמים, בטל רצונך מפני רצונו כדי שיבטל רצון אחרים מפני רצונך, ננצל כל רגע מיום הקדוש, כי בהאי זימנא דרעוא דרעוין אשתכחת, בטיילין כל מקטרגים ומעיקים המצירים אותנו בכל השנה כולה, ובכוחינו לזעוק מקרב לבנו ושבור עול הגליות מעל צוארינו ותוליכנו במהרה קוממיות לארצינו, לעשות

תמיד רק נחת רוח ליוצרינו.

ואין אתנו יודע עד מה, כי הדברים עמוקים עד למאוד, וככל שנתעמק בהם נמצא כי עדיין לא נגענו בקצהו, ודברי רבינו מאירים ובהירים באור הגדול הזורח עלינו ממקור נעלם עד נשמתינו ורוחינו ונפשינו, המלוּבש בלבוש גשמי וטבעי, כי אלו השערות והחיוורתא היוצאין מרישא חיוורתא דאריך, ידוע מכתבי האריז"ל שהן נעשין לי"ג שבילין דחיוורתא, והם מתחלקין לג' חלקים כל חלק יש בו ד' שבילין, שהן ד' אותיות שם הוי"ה ב"ה, ואחד הכולל את כולם, וסדר התחלקותם באופן זה כי באחורי רישא יש הויה אחת ובה ד' אותיות, והם הד' חיוורתא שמאחורי רישא דא"א, ובצד הפנים יש ב' הויות בב' הלחיים, זו מצד זו וזו מצד זו, והחוטם מפסיק ביניהם, ומאותן הד' חיוורתא שמאחורי רישא דאריך נמשכין הי"ג תיקונים עליונים, ויורדין עד דיקנא דא"א ומשם הם נמשכין ויורדין עד מצח דז"א, וכאשר הם מתגלין במצח דז"א נעשה עת רצון גדול ונמתקים כל הגבורות, ומתבטל כל הרע לגמרי.

תקצר היריעה מלבארו, אבל אעתיק עוד לשון קדשו של רבינו בספרו זוהר חי, והם יגלו לנו מעט מהאור העצום ועליון הנמשך אלינו ביום הזה, וז"ל שתי הלחם שורשו תריין עטריין חסד גבורה, יצר טוב יצר הרע, ואמר הקדוש ר' דוב [המגיד ממעזריטש], בראת יצר הרע בראת תורה תבלין, כי היצר הוא עיקר והתורה הם טפל, תבלין למתקו, כי

אלמלא יצר הרע היה אדם פרוש מחומר כי אש גבורות יצר הרע מעוררין הארה עליונה ותשוקה גדולה להשי"ת וחדוותא דשמעתתא, כשאדם זוכה להפוך כל כוחותיו מרע לטוב נעשה יצה"ר מלאך קדוש מסייע גדול לעבודת השי"ת, אעפ"כ השמר מפניו בכל עת כי זריז הוא בעבודתו לפתות לרע ואינו מעלים עיניו ממך רגע, ולכן ביום נתינות התורה תבלין בהכרח להביא חמץ יצר הרע לבער הרע ממנו על ידי התורה ולהפכו לאש קדוש והרע נשרף על המזבח באש קדוש, ואותיות התורה מכפרין על יצר הרע ומהפכין אותו לאש קדוש טוב גמור על ידי אילן התורה עץ החיים כולו חיים מהאי אילנא דעת הפנימי דעת עליון דזעיר מכריע בין חו"ב הנקראים חיים הוא עץ החיים, עכ"ל הקדוש.

ובודאי אחרי כל הדברים האלה נפשך צמאה לשמוע ולדעת מהיכן נמשך האי דעת הפנימי דעת עליון דז"א הנקרא חיים, אשר הוא מהפך את הרע לאש קדוש טוב גמור, אבל דע לך כי בהאי דיקנא דאריך הנמשך בו י"ג תיקוני דיקנא, מהשערות היוצאין מאחורי רישא חיוורתא, בהאי דיקנא קדישא מזלא עילאה נתגלה בו דעת עליון והוא נמשך עד ז"א, ובכוחו להכריע בין חסדים וגבורות, ולבטל לגמרי היצר הרע ולהפכו לאש קדוש, ואנו טועמין מהני ב' סדרי לחם הנמשך ממזלא עילאה, שבו ג' הויות בגי' לח"ם, והוא שורש הדעת הגנוז בתורה הקדושה הנמשך לבני ישראל ביום קדוש זה, וביום הזה ע"י קבלת התורה נמשך אל

בני ישראל סיוע רב ועצום לנצח את הרע ולבטלו לגמרי, ואת אשר אנו מתייגעים בכל ימות השנה ועמלים בכל שנות חיינו להגביר הטוב על הרע ולנצחו, אשר זוהי עבודתינו עלי תבל, ומזה העבודה אנו גורמים נחת רוח גדול ועצום לבוראינו, הנה ביום הגדול הזה שאנו מקבלים עלינו אור התורה, עם קבלת התורה אנו ממשיכים עלינו אור וסיוע עצום איך לנצח את אויבינו, ואדרבה היצר הרע יהא מסייע לעבודתינו.

ואסיים את משנתינו במאמר אחד שכתב רבינו הקדוש בתוך דבריו הקדושים על יום השבועות, דכל ההשפעה הנשפע עלינו ביום השבועות הכל הוא מעין דלעתיה, כי עתה עדיין האור הגדול הזה הנמשך על המלכות כנסת ישראל הוא עדיין בחשאי, כי עדיין לא הגיעו בני ישראל לשלימות הגמור שהניצוצין וחילין ומ"נ דשכינה לא נשלמו עוד, אבל לעתיד כשיהיה היחוד דאיהי מתייחדת לתתא ברזא דאחד, אז ישתלם הכללות והאחדות שבכללות של מלכות, אז יתגלה בחינות כתר שער החמשים שער האחדות, ויתעלה כללות שבמלכות עד כללות שבכתר, ואז יהיה ה' אחד ושמו אחד, עכ"ד, והדברים עמוקים, אבל עכ"פ ביום גדול הזה יום התגלות הרצון העליון, יום התבטלות כל הרע, נעורר בקרבינו תשוקה עזה ועצומה לגילוי כבוד ה' בקרוב, ויכירו כל הגוים כי אתה ה' ומלכותך בכל משלה, בביאת משיח צדקינו בב"א.